

nguyenthi leyen; Wed, Apr 29 at 12:01 AM

nh cùng dòng THAI CỐA MỐT LINH MỐC HỐP HỐI GỐI CHO CHÚA

Con sđ rđng, vào giđ sau hđt, con sđ có chung mđt ý tđđng nhđ mđ con đã có khi bà lìa đđi. Ý tđđng đó là, con chđt mà thđy mình chđng có công nghiđp gì, có thđ nói là trđng tay, vì không gì Chúa gđi đđn mà lđi quá sđc con... Cha José Luis Martín Descalzo ngđđđi Tây Ban Nha, mđt phóng viên, mđt nhà văn, cũng là con út trong mđt gia đình công giáo đđo đđc gđm bđn anh chđ em. Ngài tđt nghiđp khoa Lđch Sđ và Thđn Hđc cđa Đđi Hđc Giáo Hoàng Grêgôriô tđi Rome, thđ phong linh mđc năm 1953. Ngài làm viđc trong tđ cách giáo sđ và giám đđc tđi mđt công ty kđch nghiđ; và trong thđi gian đđn ra Công Đđng Vaticano II, cha José Luis Martín Descalzo là mđt thông tín viên. Là mđt nhà báo, cha José đã đđi u hành nhiđ u tđp chí khác nhau và mđt chđđng trình truyđn hình. Ngài đã viđt nhiđ u tác phđm văn chđđng, mđt sđ đđđc biđt đđn nhiđ u nhđt là “Cuđc Đđi và Mđu Nhiđm Cđa Chúa Giêsu thành Nazareth”, “Nhđng Lý Do Đđ Sđng”, “Nhđng Lý Do Đđ Hy Vđng”, “Nhđng Lý Do Đđ Yêu Thđđng” và “Nhđng Lý Do Cho Đđi Sau”, vđn tích hđp nhiđ u đđ mđc liên quan đđn các biđn cđ thđc và cuđc sđng thđđng ngày. Cha José Luis Martín Descalzo đã dâng trđn đđi mình cho thiên chđc linh mđc; ngài nguyđn trung thành vđi đđn gđi mđt cách đđn sđ nhđng sâu lđng. Tđ lúc còn trđ, trđi qua nhđng cđn đau tim và thđn suy nghiđm trđng, ngài đã phđi lđc máu nhiđ u nđm. Sđng trđn vđn nhđng giđ khđc hiđn tđi Chúa ban, Ngài không ngđng tođ lan niđm hy vđng cho đđn lúc lìa đđi tđi Madrid ngày 11 tháng 6 năm 1991. đđđy, chúng tôi xin giđi thiđ u bài viđt cuđi cùng cđa ngài trđđc khi ngài ra đđi, đó là mđt lá thđ gđi cho Thiên Chúa, chđt chđa nhđng tâm tình quý giá đáng cho chúng ta nghiđn ngđm và chia sđ. “‘Con cám đđn Chúa’, nhđng lđi này sđ gđi trđn tđt cđ nhđng gì con muđn gđi đđn Ngài, lđy Thiên Chúa, tình yêu cđa con; bđi lđ, đó cũng là tđt cđ nhđng gì con muđn thđa lên cùng Chúa, ‘Cám đđn Chúa’, ‘Cám đđn Chúa’. Đđng tđ chđm núi cao nhđt cđa 55 đđi mình, con nhìn lđi và dđđng nhđ không thđy gì khác ngoài nhđng dãy núi trùng trùng đđi p đđi p bđt tđn cđa tình yêu Chúa. Lđch sđ đđi con, chđng chđ nào lđi không đđđc rđi sáng bđi lòng thđđng xót Chúa dành cho con; đđđó, đã không mđt giây phút nào mà con đã không nghiđm ra mđt sđ hiđn diđn yêu thđđng đđy tình phđ tđ cđa Chúa đđm ngày chăm bđm linh hđn con. Ngay mđi hôm qua, mđt ngđđđi bđn vđa nghe biđt vđn đđ sđc khođ cđa con gđi cho con mđt bđu thiđp; trong đó, đđy phđn nđ, cô bđn viđt cho con nhđng lđi này, ‘Mđt sđ giđn đđ lđn lao xâm chiđm toàn thân con và con đã nđi lđn vđi Chúa vì đã đđ cho mđt ngđđđi nhđ cha phđi khđn khđ’. Mđt đđi u gì đó thđt đáng thđđng! Cđm xúc nđi cô đã khiđn cô mù loà đđ không trông thđy sđ thđt. Đó là đđng khi con chđng còn quan trđng gì so vđi bđt cđ ai thì trđn đđi con đã là mđt chđng tđ cho sđ sđng và niđm tin. Suđt 55 năm đđi con, con đã đau khđ hđn nhiđ u lđn đđđi bàn tay ngđđđi đđi; bao lđi nđp rđa và sđ vô đđn cũng nhđ cô đđn và hiđu lđm. Vđy mà, tđ nđi Ngài, con đã không nhđn đđđc gì khác ngoài nhđng cđ chđ âu yđm bđt tđn, kđ cđ cđn đau sau cùng cđa con. Trđđc hđt, Chúa cho con sđ sđng, kđ đđi u thay con đđđc làm ngđđđi, đđ con vui thođ cđm nhđn sđ mđ miđu cđa thđ giđi. Cho con niđm vui trđ nên mđt phđn cđa gia đình nhân lđđi; cho con vui sđđng vì biđt rđng, cuđi cùng, khi con đđt mđi sđ lên bàn cân thì nhđng vđt cđt, nhđng thđđng tích luôn luôn ít hđn tình yêu lđn lao mà cũng chính nhđng con ngđđđi đó đã đđt lên đđa cân bên kia cđa đđi con. Đđđng nhđ con khá may mđn hđn nhđng ngđđđi khác thì phđi. Có thđ. Nhđng giđ đđy, làm sao con có thđ vđ vđt làm mđt kđ bđ đđđ đđy cđa nhân lđđi khi biđt chđc mđt đđi u là, con đã đđđc đđ nâng và cđm thông nhiđ u hđn là nhđng khó nhđc. Hđn thđ, cùng vđi quà tđng làm ngđđđi, Chúa còn cho con quà tđng đđc tin. Ngay tđ thđi thđ đđu, con cđm nhđn sđ hiđn diđn cđa Ngài hđng bao bđc con; vđi con, xem ra Chúa thđt đđu hiđn. Nghe đđn danh Ngài, con chđng hđ sđ hđi bao giđ. Linh hđn con, Chúa đã trđng vào đó nhđng khđ năng

phi thối ng: khả năng nhận thức, con đang được c thành yêu; khả năng cảm biết, mình đang được c cảm nhận chi; khả năng tri nhận, ngày của Chúa trong tình gi kh c l ng l trời. Con biết, v n có m t ít ng i nguy n r a ngày h chào đ i, h thét lên v i Chúa r ng, h không c u xin đ đ c sinh ra; con cũng ch ng c u xin đ i u đó, vì tr c đó làm gì có con. Nh ng n u con biết đ i mình là gì, h n con v n s van nài cho đ c hi n h u, m t s hi n h u nh Ngài đang ban cho con. Con thi t nghĩ, v n là tuy t đ i c n thi t đ đ c sinh ra trong mái gia đình mà Chúa đã ch n cho con. Hôm nay con s s n sàng đánh đ i t t c nh ng gì con s h u ch đ đ c l i ba m và anh ch em con nh con đã đ c. T t c h là nh ng ch ng nhân s ng đ ng cho s hi n di n c a tình yêu Chúa; qua nh ng ng i thân yêu đó, con d dàng h c biết Chúa là ai. Nh h mà vi c kính m n Chúa yêu th ng ng i c a con nên d dàng h n r t nhi u. Thi t vô lý n u không yêu m n Chúa cũng nh không đ gì đ có th s ng đ ng cay. H nh phúc, niềm tin và lòng tín thác t a h món bánh kem mà m con luôn luôn đ n s n sau b a c m chi u, m t món gì đó g n nh ch c ch n không th không có; hôm nào không có bánh kem thì th t đ n gi n, ch vì không có tr ng ch không ph i tình yêu đang thi u đi. Con cũng h c biết r ng, đau kh là m t ph n c a cu c vui; đau kh không ph i là m t l i nguy n r a nh ng là m t ph n cho cái giá c a s s ng, m t đ i u gì đó v n không bao gi đ đ l y m t niềm vui c a chúng con. Nh t t c nh ng đ i u y, gi đây con c m th y th n thùng khi nói lên và r ng, c n đau không làm con đau, đ ng cay không làm con cay đ ng. Đ c nh th , không ph i vì con can tr ng nh ng đ n gi n ch vì ngay t t m bé, con đã h c nhìn ng m nh ng khía c nh tích c c c a cu c s ng và t p b c đi trong nh ng vùng t i tằm; đ r i khi chúng p đ n, chúng không quá tằm t i nh ng ch h i xám m t chút. M t ng i b n khác v a vi t cho con trong m y ngày qua r ng, con có th ch u đ ng đ c vi c l c máu cùng lúc khi “con say Chúa”. Đ i u này, v i con, xem ra h i quá đáng và c ng đ i u. B i vì ngay t thu n m nô, con đã ng t say v i s hi n di n t nhiên c a Ngài, l y Chúa, và trong Ngài, con luôn c m th y c ng cấp đ ch u đau đ n ho c cũng có th ch vì đau đ n th t s Chúa đã không g i đ n cho con. Đôi khi con nghĩ, con th t “quá đ i may m n”. Các thánh đã dâng Chúa bao đ i u l n lao, còn con, đã không bao gi có gì đáng giá đ dâng Ngài. Con s r ng, vào gi sau h t, con s có chung m t ý t ng nh m con đã có khi bà lìa đ i. Ý t ng đó là, con ch t mà th y mình ch ng có công nghi p gì, có th nói là tr ng tay, vì không gì Chúa g i đ n mà l i quá s c con; cũng không ph i ngay c s cô đ n hay phi n mu n Chúa trao cho nh ng ai th c s thu c v Ngài. B l i cho con, nh ng con s làm gì đây khi Chúa không bao gi b con? Đôi lúc con c m th y x u h khi nghĩ r ng, con s ch t mà không đ c b bên Chúa trong v n Ôliu, không đ c tr i qua h p h i c a mình trong v n cây đ u. Ch b i Chúa, con không hi u t i sao, không bao gi đ con v ng m t trong các Chúa Nh t L Lá dù con ph i n m b nh vi n tri n miền. Thi tho ng, trong nh ng gi c m anh hùng c a mình, con t ng nghĩ táo b o r ng, l ra con c n tr i qua m t cu c kh ng ho ng đ c tin đ t ch ng t cho Chúa th y. Ng i ta nói, lòng tin đích th c đ c ch ng t n i th p giá đ ng khi con ch a bao gi g p ph i b t k m t th p giá nào ngoài đôi tay m n tr n đ u hi n c a Ngài. Đó ch ng ph i vì con t t lành h n nh ng ng i khác. T i l i ti m n trong con, nó sâu s c làm sao... Chúa v i con cùng biết. S th t là ngay c vào nh ng th i kh c t i t nh t, con v n ch a tr i nghi m đ c cái nghi t ngã c a bóng t i s đ , b i l , ánh sáng Chúa đã đ em ngày chi u soi con. Ngay trong kh đau, con v n thu c v Chúa; qu v y, tình yêu Chúa dành cho con xem ra càng tăng thêm m i khi con l i t i nhi u h n. Con cũng đã t a n ng vào Chúa su t nh ng th i đ i m bách h i và khó khăn. Chúa biết, ngay c trong nh ng chuy n th gian, thì đ đó, bên con, luôn luôn có nhi u ng i t t h n k b i ph n. Vì l , c m i l n hi u l m, con l i nh n đ c nh ng m i n c i. Con th t may m n vì s đ không bao gi ph ng h i đ c con; và quan tr ng nh t, s đ không bao gi có th làm n i

tâm con cay đắng. Ngay đêm nay nhúng tay vào nghiễm nhiên cũng làm gia tăng trong con sự khát khao được nên tròn lành và kết quả là, con có nhúng tay vào bên hội sự bất công. Rồi, Chúa đã gọi con, kết thúc thay! Con là linh mục, một đấng không thể, Chúa biết đấng đó... nhúng tay vào con, con biết, thốt nhiên mà thôi. Hôm nay hẳn con không còn niềm vui vô bờ khi đang ở đây để có thể nâng đỡ người khác cũng như niềm vui hiện diện để rao truyền danh Chúa cho anh em. Chúa biết, con vẫn sùi sụt khóc mỗi khi đọc lời nguyện của con hoang đường; như bên Chúa, con vẫn xúc động mỗi lần đọc Kinh Tin Kính và phần nói đến cuộc khổ nạn và cái chết của Chúa. Dĩ nhiên, quà tặng lớn nhất của Chúa là chính Con Một, Chúa Giêsu. Ngay cả khi con là con người đáng thờ phượng nhất hoặc khi khổ đau vẫn còn đeo bám con mỗi ngày trong đời thì con biết rằng, con sẽ chết như đời Chúa Giêsu mà vượt qua chúng. Vì ý thức Chúa đã nên một người như chúng con giúp con giao hoà với những người tốt và tránh xa những kẻ xấu. Vậy tại sao lại có thể buồn một khi biết rằng, Chúa đã bước vào những bước trên hành tinh này. Còn gì đâu ngoài hình ảnh chiêm ngắm khuôn mặt sự sống của Mẹ Maria? Hẳn con đang hạnh phúc, sao mà không hạnh phúc được? Con đang hạnh phúc ngay đây đâu đang ở ngoài vinh quang thiên đàng. Chúa hãy nhìn xem, con đâu sợ chết, nhúng tay vào con không biết đâu. Liệu con được gặp Chúa hẳn khi đến đó so với bây giờ không? Thốt nhiên là kết thúc, có thiên đàng ngay khi chúng con có thể yêu mến Chúa. Cabodevilla, bên con, nghĩ đến một đấng gì đó khi nói, “Chúng ta sắp chết mà không biết đâu là quà tặng tuyệt vời nhất của Chúa, hoặc Chúa yêu mến chúng ta hoặc Chúa cho chúng ta một yêu Ngài”. Vì lý do này, con đau lòng biết bao khi ai đó coi thờ phượng cuộc sống của họ. Quả thật, mỗi người chúng con đang làm một đấng gì đó cao hơn vô vàn so với phần mình, phạm phụ tục; đó là yêu mến Chúa và công tác với Chúa trong việc kiến tạo một tòa nhà bát ngát bao la của tình yêu. Con cảm thấy không yên khi nói rằng, chúng con làm vinh quang Chúa ở thế gian này; nói thế thì thốt nhiên quá đáng. Con tin rằng, con sẽ vui thoả khi con gửi đời vào tay Chúa để Chúa có thể hạnh phúc với con, thốt nhiên. Vì nói rằng Chúa sẽ ban thiên đàng cho chúng con như một phần thưởng khi con thốt nhiên cảm thấy. Phần thưởng cho cái gì đây? Chúa thốt nhiên đấng khi và ban thiên đàng với cho chúng con cảm thấy mình xứng đáng với đời đó. Chúa quá biết, chết tình yêu mới có thể đáp trả tình yêu. Hạnh phúc không là kết quả cũng không là hoa trái của tình yêu; tình yêu thì nó là hạnh phúc. Như biết Chúa là Cha của con, và đó là thiên đàng. Dĩ nhiên, Chúa không cần cho con một đấng, nguyên vì cho con yêu mến Chúa đã là quà tặng lớn lao cho con, Chúa không thể cho con niềm vui nữa. Vì tất cả đời này, lấy Chúa, Thiên Chúa của con, con đã muốn nói với Chúa và với Chúa ở trang cuối của sách “Nhúng tay Lý Do Để Yêu Thờ phượng” của con. Chúa là cùng đích và là lý do duy nhất cho tình yêu của con, con không còn lý do nào nữa. Sẽ không có bất cứ lý do nào cho con nếu không có Chúa. Niềm vui của con sẽ được tìm thấy ở đâu, dựa trên cái gì, nếu không có bóng Ngài. Rồi tình của con sẽ vô vọng như một người biết bao nếu không được gặp trong tình yêu Chúa. Chúa cho con sự cảm nhận và cuộc đời để con biết rõ rằng, niềm vui duy nhất của con là như một phát ngôn nhân lập đi lập lại danh Chúa mãi mãi. Và như thế, con thanh thản ra đi. Con, José Luis Martín Descalzo” Luisa Restrepo Lm. Minh Anh dịch từ catholic-link.org (tonggiaophanhue.org 28.04.2020